ନଟବର ପରିଡ଼ା ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ପରିଡ଼ା ବଟକୃଷ୍ଣ ପରିଡ଼ା ବାବାଜୀ ପରିଡ଼ା

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ଏପ୍ରିଲ 16, 1975

[ଏନ୍. ଏଲ୍. ଉଣ୍ଟୱାଲିଆ ଏବଂ ଏସ୍. ମୁର୍ତଜା ଫଜଲ୍ ଅଲି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1898, ଧାରା 167 ଏବଂ 344 - ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ - ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର, ଯଦି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ଥାଏ ।

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973, ଧାରା 167 (1), ପ୍ରାବଧାନ (a) ରୁ ଧାରା 167 (2), 428 ଏବଂ 484 (2) (a) - ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଏବଂ 60 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିବା ତଦନ୍ତ - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଅଧିକାର ଅଛି କି ।

ମାର୍ଚ୍ଚ 8, 1974 ରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାରା 147, 148, 307, 302 ଅଧୀନରେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 149 ର ସହାୟତାରେ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ଆଠ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣଙ୍କୁ ଦୌରା ଜଜ୍, କଟକ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ଜଜ୍ ଚାରିଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାମିନ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 167 ର ଉପଧାରା (2) ର ପ୍ରାବଧାନ (a) ଉପରେ ଆଧାରିତ ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଧାରା 484 ର ଉପଧାରା (2) ର ସଂରକ୍ଷିତ ଖଣ୍ଡ (a) ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆଧାରରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ: (i) ଏକ ମାମଲାର ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ରଖିଥିବା ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1898 ର ଧାରା 344 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ତଦନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ସମୟ ସମୟରେ ଜେଲ ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ତଦନ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଏବଂ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ସେତେବେଳେ ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ଏ. ଲକ୍ଷ୍ମଣରାଓ ବନାମ *ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ, ପାର୍ବତୀପୁରମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1970] 3 ଏସ.ସି.ସି. 501 ଏବଂ *ଗୌରୀ ଶଙ୍କର ଝା* ବନାମ *ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1972] 1 ଏସ.ସି.ସି. 564 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାରଙ୍କ ଆଇନ ବ୍ୟାପାର ଅଧୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଚେତକ ବନାମ *ବିଧିନ୍ଦ୍ର କୁମାର ରାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, ଏ.ଆଇ.ଆର. 1949, କଲିକତା 143; *ଚନ୍ଦ୍ରଦିନ ଦୁବେ* ବନାମ *ରାଜ୍ୟ*, 1955 ବିହାର ଲ' ଜର୍ଣ୍ଣାଲ ରିପୋର୍ଟ, 323; *ଦୁଖି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, ଏ.ଆଇ.ଆର., 1955 ଆହ୍ଲାବାଦ, 521; *ଶ୍ରୀଲାଲ ନନ୍ଦରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଆର୍. ଆର୍. ଅଗ୍ରୱାଲ, ଏସ୍.ଡି.ଏମ୍. ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ, ଗ୍ୱାଲିୟର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ କୁଟ୍ଟାନ*, ଏ.ଆଇ.ଆର୍. 1964, କେରଳ, 232; *ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ମହାସୁଆର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ*, ଏ.ଆଇ.ଆର୍. 1956 ଓଡ଼ିଶା, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(ii) ଆଇନ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ କୌଣସି ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିବାର କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରହିବ ନାହିଁ । ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 344 ର ଉଲ୍ଲେଖ ବିନା ଏପରି ଏକ କ୍ଷମତା ବିଦ୍ୟମାନ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

(iii) ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 167 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ (a) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ସମାଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯଦି ସେ ଜାମିନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିଓ ତଦନ୍ତ ଜାରି ରହିପାରେ 60 ଦିନ ଅବଧି ବାହାରେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖାଯାଇ ପାରିବନାହିଁ । ଯଦିଓ ଧାରା 344 ର ଉପଧାରା (1A) ରେ ଆସୁଥିବା 'ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ କାରଣ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 309 ର କୌଣସିଠାରେ ମିଳେନାହିଁ, ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 344 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସମାନ ଭାବରେ ଧାରା 309 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା 1 ଭାବରେ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି । ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 167 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ (a) ଏବଂ ଧାରା 309 (2) ରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ଆଇନ କେବଳ ପୂର୍ବ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ତଦନ୍ତ ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଜେଲ୍ ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ନୁହେଁ । ଧାରା 309 (2) କେବଳ ଏକ ଅପରାଧର ସଜ୍ଞାନ ନେବା ପରେ କିମ୍ବା ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି: ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 309 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା-1ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ?

(iv) ଧାରା 428 ର ଶବ୍ଦର ବିପରୀତରେ ଧାରା 167 (1) ର ଭାଷା, ଯାହା ଉପଧାରା (2) କୁ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିବ, ତାହା ହେଉଛି,- "ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଏ", ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ 1973 ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାପରେ ଗିରଫ କରାଯିବା ସମୟରେ ଧାରାଟି ଆକର୍ଷିତ ହେବ । ଧାରା 428 ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି "ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଛନ୍ତି ....।" ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ ଧାରା 484 ର ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଲାଗୁ ହେବ । ଏପ୍ରିଲ 1, 1974 ର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସଂରକ୍ଷିତ ଖଣ୍ଡ (a) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ଯେ ଉକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଅଧ୍ୟାୟ XIV ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ରହିବ କିମ୍ବା କରାଯିବ । ସେହି ସଂହିତାର ଧାରା 167 ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜେଲ ହାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ଅପରାଧ କରିଥାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରିବାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯଦି ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ପାରିବନାହିଁ ତେବେ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣି ପୋଲିସ ଧାରା 344 ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର ପୁନଃପ୍ରେରଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସହାୟତା ନେଇପାରିଥାନ୍ତେ ।

ଶ୍ରୀ ବାଉଚର ପିୟେରେ ଆଣ୍ଡ୍ରା ବନାମ *ଅଧୀକ୍ଷକ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାରାଗାର, ତିହାର, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, ଏ.ଆଇ.ଆର. 1975 ଏସ.ସି. 164, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 359/1974 ।

ଅପରାଧିକ ବିବିଧତା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 180/1974 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 6 ଅଗଷ୍ଟ 1974 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ *ଶରଦ ମନୋହର, ଆର. ଏନ. ନାଥ ଏବଂ ଭି. ଏନ. ଗଣପୁଲେ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ *ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ଏବଂ ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ* ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଉଣ୍ଟୱାଲିଆ**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା : —

1974 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 8 ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶାର କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ମାର୍ଚ୍ଚ 9, 74 ରେ ଏତଲା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଧାରା 147, 148, 307, 302 ସରଳତା ପୂର୍ବକ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 149 ର ସହାୟତାରେ ମଧ୍ଯ ଆରୋପିତ ଅପରାଧ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଏହି ଆବେଦନର ଚାରିଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 8 ତାରିଖରେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ପୋଲିସ ଗିରଫ କରିଥିଲା ଏବଂ କଟକର ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାମିନ ପାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଚାରିଜଣଙ୍କୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 14 ତାରିଖରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୟ ସମୟରେ ଜେଲ୍ ହାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ଜଜ୍ ଚାରି ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାମିନ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 (1974 ର ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 2) ର ଧାରା 167 ର ଉପଧାରା (2) ର ପ୍ରାବଧାନ (a), ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ନୂତନ ସଂହିତା ଭାବର ସୂଚିତ ହୋଇଛି, ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ତର୍କକୁ ଧାରା 484 ର ଉପଧାରା (2) ର ସଂରକ୍ଷିତ ଖଣ୍ଡ (a) ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖି ଦୌରା ଜଜ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ନୂତନ ସଂହିତାରେ ଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ତଥା ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ଚାପ ପକାଇଥିଲେ । 1974 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 6 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆବେଦନକାରୀ ମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଗତ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ଜାମିନ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।ସେମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବିଚାରର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 167 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ (a) ଅନୁଯାୟୀ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବାର ହକଦାର କି?

ନୂତନ ସଂହିତା 1 ଏପ୍ରିଲ, 1974 ରେ ଏବଂ ସେହି ଦିନଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । ଧାରା 484 (1) ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1898 କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଦେଇଥିଲା, ଏହା ପରଠାରୁ ଏହାକୁ ପୁରୁଣା ସଂହିତା କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ଉପଧାରା (2) ରେ କେତେକ ସଂରକ୍ଷଣାତ୍ମକ ଖଣ୍ଡ ସନ୍ନିବେଶିତ ଥିଲା; ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଖଣ୍ଡ (a) କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ରାୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବ । ଏପରି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କ୍ଷମତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନର ସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 61 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରି ପରୱାନା ବିନା ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜଣେ ପୋଲିସ 24 ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଅଟକ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଧାରା 167 (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ଧାରା 61 ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ 24 ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ତଦନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିନଥାଏ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କିମ୍ବା ସୂଚନା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଆଧାର ଥାଏ, ତେବେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିକଟସ୍ଥ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥାଏ । ଉପଧାରା (2) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି:

> "ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଛି, ମାମଲାର ବିଚାର କରିବା ତାଙ୍କ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥାଉ କିମ୍ବା ଆସୁନଥାଉ, ସମୟ ସମୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ଏପରି ହେପାଜତରେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ରଖିବାର ପ୍ରାଧିକୃତ କରିପାରିବେ, ମୋଟ ଉପରେ ପନ୍ଦର ଦିନର ଅବଧିରୁ ଅଧିକ ହେବନାହିଁ । ଯଦି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମାମଲାର ବିଚାର କରିବା

କିମ୍ବା ଏହାକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ସୁପର୍ଦ୍ଦ କରିବା ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଧିକ ଅଟକ ରଖିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଏପରି ଅଧିକାର ଥିବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରନ୍ତି: "

ଯେଉଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ସେ ଧାରା 167 (2) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ହେପାଜତ କିମ୍ବା ଜେଲ ହେପାଜତକୁ ସର୍ବମୋଟ 15 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ । ଏପରିକି ମାମଲାର ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ରଖିଥିବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 167 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ 15 ଦିନ ଅବଧି ପରେ କୌଣସି ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧାରା ନଥିଲା ଯାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ ଏବଂ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ ଉପରେ ସଜ୍ଞାନ ନେବା ପୂର୍ବରୁ 15 ଦିନର ଅବଧି ବାହାରେ ପୁନଃପ୍ରେରଣର ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଧାରା 344, ତଥାପି, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ କୌଣସି ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚାର ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା । ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 344 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ଅପରାଧ କରିଥାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ସମ୍ଭବତଃ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ, ଏହା ପୁନଃପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ଅଟେ ।"

ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ମାମଲାର ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ଥିବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଧାରା 344 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ତଦନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ସମୟ ସମୟରେ ଜେଲ ହାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ : ଯଥା, *ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାରଙ୍କ ଆଇନ ବ୍ୟାପାରର ଅଧୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଚେତକ* ବନାମ *ବିଧେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ରୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*[1] ; *ଚନ୍ଦ୍ରଦୀ ଦୁବେ* ବନାମ *ରାଜ୍ୟ*[2] , *ଦୁଖୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* [3]; *ଶ୍ରୀଲାଲ ନନ୍ଦ୍ରମ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ* ବନାମ *ଆର. ଆର. ଅଗ୍ରୱାଲ, ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଏସ୍. ଡି. ଏମ୍., ଗ୍ୱାଲିୟର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*[4] ଏବଂ *କେରଳ ରାଜ୍ୟ* ବନାମ *ମାଧବନ କୁଟ୍ଟନ*[5] । *ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ମହାସୁଆର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ*[6] ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ବିପରୀତ ମତ ରଖିଥିଲେ। ଏଠାରେ ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇପାରେ ଯେ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ କୌଣସି ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ରହିବ । ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 344 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି, ଆବେଦନର ଆଦେଶରେ ଏପରି ଏକ କ୍ଷମତା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମାନ କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ତାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଛି ଯାହା ଅଧିକାଂଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ । *ଏ. ଲକ୍ଷ୍ମଣରାଓ* ବନାମ *ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ନ୍ୟାୟିକ-ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, ପାର୍ବତୀପୁରମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*[7] ମାମଲାରେ ଏକ ତର୍କ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ପୁରୁଣା ସଂହିତାର 24 ଅଧ୍ୟାୟର ଆସୁଥିବା ଧାରା 344, ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି, କେବଳ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ

([1]) ଏ.ଆଇ.ଆର. 1949, କଲିକତା, 143 ।
([2]) 1955 ବିହାର ଲ' ଜର୍ଣ୍ଣାଲ ରିପୋର୍ଟସ୍, 323 ।
([3]) ଏ.ଆଇ.ଆର. 1955, ଆଲ୍ଲାବାଦ, 521 ।
([4]) ଏ.ଆଇ.ଆର. 1960, ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ, 135 ।
([5]) ଏ.ଆଇ.ଆର. 1964, କେରଳ, 232 ।
([6]) ଏ.ଆଇ.ଆର. 1956, ଓଡ଼ିଶା, 129 ।
([7]) [1970] 3 ଏସ.ସି.ସି. ।

ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିବା ମାମଲା ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦୁଆ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ତରଫରୁ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପୃଷ୍ଠା 506 ର ଏହି ତର୍କକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

"ଏହି ତର୍କକୁ ଉଭୟ ଉପଧାରା (1-A) ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଷା ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଉପଧାରା (1-A) ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇପାରିବ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ସୂଚିତ କରେ । ସନ୍ଦେହାତୀତ ଭାବେ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଏ ଯେ ଉପଧାରା (1-A) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ, ଏକ ହାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ହାସଲ କରିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଧାରା 344ର ଭାଷା ନିର୍ଭୁଲ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧାରଣ କରିଥିବା ଏହି ଧାରାଟି ଅଧ୍ୟାୟ 24 ରେ ରହିଥିବାରୁ ଏକ ଚାପଗ୍ରସ୍ତ ଗଠନକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରଦାନ କରେନାହିଁ ।".

ଗୌରୀ ଶଙ୍କର ଝା ବନାମ *ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*(1) ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ତରଫରୁ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶେଲଟ ପୃଷ୍ଠା 569 ରେ କହିଛନ୍ତି:

"ଧାରା 167 ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ମାମଲାରେ, ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସର୍ବାଧିକ ପନ୍ଦର ଦିନର ହେପାଜତ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ଏହିପରି ହେପାଜତ ପୋଲିସ୍ କିମ୍ବା ଜେଲ୍ ହେପାଜତ ହୋଇପାରେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଧାରା 344, ଅଧ୍ୟାୟ XXIV ରେ ଦେଖାଯାଏ ଯାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ବିଚାର ସହିତ ଜଡିତ | ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହା ଯେଉଁ ହେପାଜତ ବିଷୟରେ କହୁଛି ତାହା ଏପରି ହେପାଜତ ନୁହେଁ ଯାହା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଧାରା 167 ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଜେଲ୍ ହେପାଜତ, ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଥରେ ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପୋଲିସ୍ ପ୍ରଭାବରେ ରହିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ସମୟରେ ପନ୍ଦର ଦିନରୁ ଅଧିକ ଦିନ ପାଇଁ ହେପାଜତକୁ ପଠାଇପାରିବେନାହିଁ, ଯଦି ଏପରି ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅପରାଧ କରିଥାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ସମ୍ଭବତଃ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ।"

ପୃଷ୍ଠା 570 ରେ ବିଦ୍ୱାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି:

"ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଧାରା 344 ରହିବାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଛି ।

ତେଣୁ ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ପୁରୁଣା ସଂହିତା ଅନୁଯାୟୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଧାରା 344 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଜେଲ ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଏହି ଧାରା ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ ଚାଲିଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ତଦନ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

---

(1) [1972] 1 ଏସ.ସି.ସି. 564 ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସନ୍ତୁ ନୂତନ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ଆଇନର ସ୍ଥିତିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା । ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 61 ସହିତ ଜଡିତ ଧାରା 57 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, କୌଣସି ପୋଲିସ ପରୱାନା ବିନା ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ 24 ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ହେପାଜତରେ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଅଧ୍ୟାୟ XIV ରେ ଥିବା ପରି "ପୋଲିସକୁ ସୂଚନା ଏବଂ ତଦନ୍ତ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା" ଶୀର୍ଷକ ଥିବା XII ଅଧ୍ୟାୟରେ ରହିଥିବା ଧାରା 167 କିଛି କଠୋର ବିଚ୍ୟୁତ କରିଛି । ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 344 ଅନୁରୂପ ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 309 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ସ୍ଥିତି ରହିଛି । ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ନିକଟତମ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଅବଶ୍ୟ ନୂତନ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ନ୍ୟାୟୀକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ) ଥିବା ବେଳେ, ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ 15 ଦିନରୁ ଅଧିକ ହେଉନଥିବା ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଲିସ୍ କିମ୍ବା ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତକୁ ପଠାଇବାକୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିଥିବାବେଳେ, ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ପ୍ରାବଧାନ (a) ଯୋଡାଯାଇଛି:

" ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ -

(a) ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ପୋଲିସ୍ ହେପାଜତ ବ୍ୟତୀତ, ପନ୍ଦର ଦିନ ଅବଧି ବାହାରେ ଅଟକ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ, ଯଦି ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଏପରି କରିବାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ମୋଟ ଷାଠିଏ ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ହେପାଜତରେ ରଖିବାର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଉକ୍ତ ଷାଠିଏ ଦିନର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଯଦି ସେ ଜାମିନ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବେ; ଏବଂ ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଅଧ୍ୟାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟାୟ XXXIII ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ପ୍ରାବଧାନରେ "ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମାମଲାର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାରୀତା ଥିବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ । ଧାରା 309 (2) ରେ କୁହାଯାଇଛି:

"କୌଣସି ଅପରାଧକୁ ସଜ୍ଞାନ ନେବା ପରେ କିମ୍ବା ବିଚାର ଆରମ୍ଭ କରିବା ପରେ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ସ୍ଥଗିତ କିମ୍ବା ମୁଲତବୀ ରଖିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ସମୟ ସମୟରେ ଲିଖିତ କାରଣ ସହିତ, ଏପରି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ଯାହା ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ଏପରି ସମୟ ପାଇଁ ଯାହା ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ସ୍ଥଗିତ କିମ୍ବା ମୁଲତବୀ ରଖିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ହେପାଜତରେ ଥାଏ, ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପରୱାନା ଦ୍ୱାରା ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିପାରନ୍ତି:

ଯଦିଓ ଧାରା 344 ର ଉପଧାରା (1A) ରେ ରହିଥିବା 'ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 309 ରେ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ, ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 344 ରେ ଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସେହି ସମାନ ଶବ୍ଦରେ ଧାରା 309 ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା 1 ଭାବରେ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି । ନୂତନ ସଂହିତାର ପ୍ରାବଧାନ (a) ରୁ ଧାରା 167 (2) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଧାରା 309 (2) ରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ଆଇନ କେବଳ ପୂର୍ବ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ତଦନ୍ତ ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଜେଲ୍ ହେପାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ନୁହେଁ । ଧାରା 309 (2) କେବଳ ଏକ ଅପରାଧର ସଜ୍ଞାନ ନେବା ପରେ କିମ୍ବା ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଧାରା 309 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା - 1 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ, ପ୍ରାବଧାନ (a) ରେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯଦି ସେ ଜାମିନ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାମିନ ଉପଲବ୍ଧ କରନ୍ତି ଏବଂ 60 ଦିନର ଅବଧି ବାହାରେ ଅଟକ ରଖାଯାଇ ପାରିବନାହିଁ, ଯଦିଓ ତଦନ୍ତ ଜାରି ରହିପାରେ ।

ଅପରାଧିକ ଷଡଯନ୍ତ୍ର ଭଳି ଗମ୍ଭୀର ଅପରାଧ ଯଥା- ହତ୍ୟା, ଡକାୟତି, ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଡକାୟତି କିମ୍ବା ଏହିପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଆମ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ରହିଛି, ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୋଲିସକୁ 60 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତଦନ୍ତ ଶେଷ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇନପାରେ । ତଥାପି ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଦାଲତକୁ କୌଣସି ସ୍ୱେଚ୍ଛା ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଅବଶ୍ୟ, ପ୍ରାବଧାନ (a) ରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ ଧାରା 167 ଅନୁଯାୟୀ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟ XXXIII ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଏହା ଅଦାଲତକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରେ, ଯଦି ଏହା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟ XXXIII ର ଥିବା ଧାରା 437 ର ଉପଧାରା (5) ରେ ପ୍ରଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ହେପାଜତକୁ ପଠାଇବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସଜ୍ଞାନ ନେବା ପରେ ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 309 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି 60 ଦିନ ମଧ୍ୟର ତଦନ୍ତ ଶେଷ କରିବା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ, ତେବେ ଗମ୍ଭୀର ଏବଂ ଭୟାନକ ପ୍ରକାରର ଅପରାଧରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବାର ହକଦାର ହେବେ । ଏପରି ଏକ ଆଇନ "ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗ" ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ଏପରି ହେବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ବେଳେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ଏହା ହୋଇନପାରିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଏହା ଏପରି ହେବ ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ନୂତନ ସଂହିତା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ତଦନ୍ତର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ସଂହିତାର ଧାରା 167 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ (a) ର ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ କି ଏବଂ ଜାମିନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାବେଳେ ଏକ ଅଧିକାର ସ୍ୱରୂପ ଜାମିନ ଉପରେ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଦାବି କରିପାରିବେ କି । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 167 ଏବଂ 484 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଧାରା 428 ର ଶବ୍ଦର ବିପରୀତରେ ଧାରା 167 (1) ର ଭାଷା, ଯାହା ଉପଧାରା (2) କୁ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିବ, ତାହା ହେଉଛି,-,"ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଏ", ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାପରେ ଗିରଫ କରାଯିବା ସମୟରେ ଧାରାଟି ଆକର୍ଷିତ ହେବ । ଧାରା 428 ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି "ଯେଉଁଠାର ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି.......।" *ମିଷ୍ଟର ବାଉଚର ପିୟେର ଆଣ୍ଡ୍ରୀ* ବନାମ *ଅଧୀକ୍ଷକ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାରାଗାର, ତିହାର, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*([1]) ମାମଲାରେ ଏପରି ଏକ ବାକ୍ୟକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଭଗବତୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟର ପୃଷ୍ଠା 166 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

> "ଏହି ଧାରା, ଏହାର ଭାଷାର ଏକ ସରଳ ସ୍ୱାଭାବିକ ନିର୍ମାଣ ଉପରେ, ତଥ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିର ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟତା ସ୍ଥିର କରେ, ଯାହା ଏହି ଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି "ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅବଧିର କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।" ଏହି ଖଣ୍ଡରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ନୂତନ ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।”

ତଥାପି, ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିପାରିବା ଯେ ଧାରା 167 (1) ରେ "ଗିରଫ କରାଯାଇଛି" ବାକ୍ୟାଂଶ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେହେତୁ ପୁରୁଣା ସଂହିତା ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 484 ର ଉପଧାରା (1) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଛି, ଉପରୋକ୍ତ କାରଣ ସହିତ, ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ଯଦି ଉପଧାରା (2) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସଂରକ୍ଷିତ ଖଣ୍ଡ ପୂର୍ବକ ଏହି ମାମଲାରେ ଆମେ ଯେଉଁ

([1]) ଏ.ଆଇ.ଆର. 1975 ଏସ.ସି. 164 ।

ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚିହ୍ନିତ ତାହା ଉପରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନଥାନ୍ତା । ଆମ ରାୟରେ ଧାରା 484 ର ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଲାଗୁ ହୋଇଛି । ଏହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି:

"ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସତ୍ତ୍ୱେ, -

a) ଏହି ସଂହିତା ବଳବତ୍ତର ହେବା ତାରିଖର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ, ଯଦି କୌଣସି ଅପିଲ, ଆବେଦନ, ବିଚାର, ଅନୁସନ୍ଧାନ କିମ୍ବା ତଦନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନ ଥାଏ, ତେବେ ମାମଲା ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଉ, ଏହି ଅପିଲ, ଆବେଦନ, ବିଚାର, ଅନୁସନ୍ଧାନ କିମ୍ବା ତଦନ୍ତ ଏପରି ସଂହିତା ଲାଗୁ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1898 (ଏହା ପରେ ପୁରୁଣା ସଂହିତା ଭାବରେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଫଇସଲା ହେବ, ଜାରି ରହିବ, ବିଚାର ହେବ କିମ୍ବା କରାଯିବ, ସତେ ଯେପରି ଏହି ସଂହିତା ବଳବତ୍ତର ହୋଇନଥିଲା ।

ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖ, 1974 ର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସଞ୍ଚୟ ଖଣ୍ଡ (a) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ଯେ ଉକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ରହିବ କିମ୍ବା କରାଯିବ । ତେଣୁ ତଦନ୍ତ କରୁଥିବା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଅଧ୍ୟାୟ XIV ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତଦନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜେଲ ହାଜତକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ସେହି ସଂହିତାର ଧାରା 167 ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ଅପରାଧ କରିଥାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରିବାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯଦି ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ତେବେ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ପାଇବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣି ପୋଲିସ ଧାରା 344 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ପୁନଃପ୍ରେରଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସହାୟତା ନେଇପାରନ୍ତି । ଯେପରି ଆମେ ଉପରେ କହିଛୁ, ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଧାରା 344 ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା ଆବାହନ କରିବା ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ ହେବ, ଯାହା ପୁରୁଣା ସଂହିତା ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ କରାଯିବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାର ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନୂତନ ସଂହିତାର ଧାରା 167 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ (a) ଅନୁଯାୟୀ ମୁକ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଭି.ଏମ୍.କେ.

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।